

І ПРИЙДЕ В ДОМІВКИ РАДІСТЬ

Осінньою позолотою відкриті поля, помережені здебільшого двома кольорами: зеленим впереміжку з ріллею. Нива віддала людям свою основну щедроту — хліб. В нашому господарстві він вродив гарний. Не буду розповідати всі перипетії переджнивної і жнивної кампанії. Але одну цифру назву — кожен гектар вивдав по 46,7 центнера зернових. Розповім про інше — те, що закарбувалося в пам'яті, про свято обжинок, свято врожаю. Воно справді було масовим, загальним, народним.

...Вранці побували на районному ярмарку. Трьома автомашинами вивезли сільськогосподарську продукцію, вторгували 20 мільйонів карбованців. А потім вже святкували в себе в господарстві. Забігаючи наперед, скажу, що в цьому святі, як у дзеркалі, відобразилося все: і історія, і сучасність, і да-

нина відвазі тим, хто не повернувся з поля бою з німецьким фашизмом. До обелісків героям лягли квіти і гірлянди.

Кожен бригадний колектив представив свої костюми, свої витвори. Були й козаки на конях, і чумак на підводах, сива давнина і сучасність. Та про все не розкажеш — сценарій був надто насичений. З теплою в голосі виступали перші голови колгоспу, учасники його організації, розповідалося про історію сіл, їх заснування, назви і походження. Готувалися смачні старовинні екзотичні страви, які мав змогу скуштувати кожний учасник дійства. А які вироби, художні твори були представлені народними умільцями! А спортивні змагання з солідними призами.

Тут же ми провели на пенсію наших ветеранів, які чесно відпрацюва-

ли в колективному господарстві свій вік, вручили їм наші подарунки. Скажімо, телятниця Надія Гуменюк, доярка Євгенія Клепко, механізатор Петро Колядюк та інші одержали телята по 150 кілограмів.

Щедрі вітання були багатодітним сім'ям. А старожилам, які народилися на перехресті століть, завезли по автомашині дров. Звичайно, безплатно. Ви самі розумієте, яка це відчутна допомога в цей скрутний час.

Символічним було те, що в трудову сім'ю КСП прийняли нових членів — механізатора Віктора Данилюка, який і до армії добре працював у нас, та доярку Світлану Данилюк. Їм вручили на згадку красиві сервізи.

Це лише окремі епізоди того свята, зафіксовані у пам'яті. Ми ділили радість навпіл, раділи за високі здобутки у праці. Нас

об'єднало одне — виграна битва за щедрий коровай. Такими ми завжди повинні бути і у всьому, щоб ніщо нас не роз'єднувало, щоб не ділилися села на різні табори, щоб і радість, і горе ділили ми між собою...

Сьогодні в нас ті ж турботи, споконвічні сільськогосподарські: збирання цукрових буряків, овочів, оранка, сіва. Період ще більш напружений, ніж у жнива. Треба дати лад усьому. І вирішують ці складні завдання ті ж люди, які збирали хліб, які святкували, веселились. Але повинен сказати — свят у них мало, більшість — буденна чорнова робота до сьомого поту.

...На підготовці ґрунту до сіви, як і раніше, старанно трудиться Анатолій Захарович Власюк. Знає ціну кожній хвилині і старається виконати якісно всі роботи.

...На бурякозбиральному комплексі зранку до вечора зразки ударної праці показують Володимир Олексійович Чумак, В'ячеслав Валентинович Гриб, Микола Кирилович Пивовар, Григорій Фефанович Данилюк, Василь Григорович Гуменюк.

...Не рахується з часом шофер Василь Федорович Приймачок. Знає, що треба перевезти необхідні сільськогосподарські вантажі, ціна яким сьогодні дуже висока.

...Там, де необхідна термінова допомога, поспішає на виклик черговий зварник Олександр Федіна.

В цих щоденних трудових буднях віра людей в краще майбутнє. Вони знають, що буде ще справжнє свято в оновленій державі, в наших селах. Але шлях до нього нелегкий. І потрібно подолати немало труднощів, щоб в кожен дім прийшли веселощі. Так вже нам судилося історією.

Микола ПОЛЩУК,
голова КСП «Мир».